

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 119.007 van 6 mei 2003
in de zaak A. 100.024/XIV-1755.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat K. VAN PETEGEM,
 kantoor houdende te 9060 ZELZATE,
 Leegstraat 217

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Bulgaarse nationaliteit, op 1 februari 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 januari 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 24 augustus 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 27 maart 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 24 december 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 maart 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat K. VAN PETEGEM verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur V. HOEFNAGELS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. XXX, van Bulgaarse nationaliteit, is in België binnengekomen op 18 juni 2000 en heeft zich op 19 juni 2000 vluchteling verklaard.

1.2. Op 24 augustus 2000 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 5 januari 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 24 augustus 2000 tot weigering van verblijf. De motivering van deze beslissing luidt als volgt:

“Aan betrokkene werd op 8 november 2000 op zijn gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor zijn asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.

Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping noch aan de vraag om inlichtingen, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 24 augustus 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als enig middel aanvoert:

“Gebrek aan motivering - schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen
Het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen beroept zich op art. 52, par. 2, al. 4 van de Vreemdelingenwet teneinde de eerder genomen afwijzende beslissing van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, Dienst Vreemdelingenzaken dd. 24 augustus 2000 te bevestigen.
Immers, zo stelde men, zou verzoeker binnen de maand na verzending van diens oproeping tot een interview, geen geldige reden hebben laten geworden aan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen waarom hij diens interview, gepland voor 30 november 2000 zou hebben gemist, noch zou hij binnen diezelfde termijn gevolg hebben gegeven aan een vraag om nadere inlichtingen.
Verzoeker wenst te stellen dat dit manifest onjuist is.
Op 27 november 2000 bood verzoeker zich immers aan bij het Wijkgezondheidscentrum ‘De Sleep’ waar hij werd geholpen door dokter W. H., die vaststelde dat verzoeker door ziekte was getroffen.
Dokter H. meende dat verzoeker hierdoor minstens zou zijn uitgesteld van 27 november tot en met 3 december 2000.
Zij schreef hiervan een attest.
Diezelfde dag zorgde verzoeker ervoor dat het originele doktersattest aangetekend werd opgestuurd aan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.
Verzoeker meent dan ook naar de regels van de kunst, bij aangetekend schrijven, tijdig, op 27 november 2000, de reden waarom hij niet naar het interview kon komen, met name ziekte, aan het Commissariaat-Generaal ter kennis had gebracht.
Verzoeker kan zich dan ook niet verzoenen met de tegen hem genomen beslissing.
Op zijn minst kan men stellen dat het ingeroepen motief om verzoekers asielaanvraag zonder meer af te wijzen, iedere grond mist.
Volkomen ten onrechte houdt men voor dat verzoeker het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet zou hebben ingelicht omtrent diens redenen waarom hij zich niet op diens interview aanbod.
De bestreden beslissing dient dan ook te worden nietig verklaard omwille van de totale afwezigheid van ieder deugdelijk motief ter ondersteuning van de getroffen beslissing.”;

2.2.1. Overwegende dat artikel 52, § 2, alinea 4, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen luidt als volgt :

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die het Rijk binnengekomen is zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig erkend te worden, niet toegelaten zal worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven : 4/ wanneer de vreemdeling, binnen een maand na de verzending geen gevolg heeft gegeven aan een oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan opgeven.”;

2.2.2. Overwegende dat uit de bestreden beslissing blijkt dat deze gesteund is op het feit dat verzoeker binnen een maand na de verzending van de oproepingsbrief hieraan geen gevolg heeft gegeven, noch aan de vraag om inlichtingen; dat in de oproepingsbrief uitdrukkelijk werd vermeld dat “indien een geval van overmacht U belet gevolg te geven aan deze oproeping, wordt U dringend verzocht enerzijds het bewijs van de ingeroepen

overmacht en anderzijds de elementen die U ter ondersteuning van uw asielaanvraag wil invoeren, binnen de maand die volgt op de datum van deze oproeping per aangetekend schrijven over te maken aan het Commissariaat-generaal”;

2.2.3. Overwegende dat uit de stukken van het administratief dossier niet kan worden afgeleid dat verzoeker is ingegaan op de vraag van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om de elementen die hij ter ondersteuning van zijn asielaanvraag wou invoeren binnen een maand per aangetekend schrijven toe te zenden aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat verzoeker in zijn uiteenzetting stelt dat hij omwille van ziekte in de onmogelijkheid verkeerde om aan de oproeping gevolg te geven; dat uit de stukken van het administratief dossier niet blijkt dat verzoeker dit gegeven aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ter kennis heeft gebracht op de voorgeschreven wijze; dat verzoeker evenwel bij het verzoekschrift een afschrift voegt van een doktersattest dat hij op 27 november 2000 aangetekend aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zou hebben verzonden; dat uit het aangebrachte stuk blijkt dat verzoeker ongeschikt werd bevonden om te werken van 27 november 2000 tot 3 december 2000 wegens ziekte en dat hij zijn woning mocht verlaten; dat over de mogelijkheid van verzoeker om zijn verhoor al of niet bij te wonen op 30 november 2000 op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen uitsluitsel wordt gegeven; dat, gelet op al deze feitelijke gegevens die blijken uit de stukken van het administratief dossier, dient te worden besloten dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn bevoegdheid niet heeft overschreden en de redenen van zijn bevestigende beslissing duidelijk heeft gemaakt; dat de door verzoeker in de uiteenzetting aangehaalde elementen aan de voornoemde vaststelling geen afbreuk blijken te doen; dat het enig middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes mei tweeduizend en drie, door :

de HH. A. BEIRLAEN, kamervoorzitter,
 K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.